

CO JEST MI WINNY PABLO NERUDA

Kim była moja Veronica Vogler
i jak białe były jej piersi?
I ja w wątpliwość podawałam swoje szaty
gdy cierpki syrop moich wierszy
kapał ci na brodę...

Jak pachnie skóra Veronici Vogler
i czemu było winne czarne igliwie
by sięgnąć moje łzy cierpliwie
gdy las znieruchomiał i spłonąć nie mógł
na twoją modłę? Kochay
Ja swoje liście zrzuciłam już wcześniej
i mech już obrósł moje powieki, me fatamorgany
Za wczasu wyrzekłam się swoich czereśni
nimzta ucha zerwały je wrony

Co jest mi winny Pablo Neruda
Mój ślubny kobierzec w czeronym Santiago
papugi, indiańskie przypowieści, białe uda
i wozy kolorowe, które śniłam, już jadą
niezłęcznione nad przepaścią, która wreszcie i na nas patrzy....!
A każde z jej oczu wzrok miało inny
oddałam twój kawałek zebra,
swój kawałek serca, a kiedy to nie wystarczy
jak pojąć, że nikt nie jest mi nic winny
i ja nikomu nic nie jestem winna?

Tylko Pablo Neruda
on jest mi dłużny świtanie w Patagonii
gawędy z astrami i święty podłużny
kres wielkiej wody, tej co nie zna
nieurodzaju ni rozczarowania, co gubi w toni
flary - i wszystkie pytania, wszystkie odpowiedzi

Dziś śniłam, że ślesz mi wiadomość
z tytułem: J e s t e ś m y, o treści : zegary
Rozumiem, on wie już co leczy rany
i piękny uświęcił skruszoną godność,
więc śmieję się ja, Prometusz i drugi złoczyńca
a każdy drugiego przepuszcza w drzwiach
i śmieje się Veronica Vogler
galaktyki wirują w tańcu

Hanna Potocka 23-09-2019